

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 588/2019
11.06.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић, Радослава Петровића и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Дејана Томашевића, због кривичног дела силовање из члана 178. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Дејана Томашевића, адвоката Радивоја Ракића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Крушевцу К 33/18 од 29.01.2019. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 201/19 од 19.03.2019. године, у седници већа одржаној дана 11.06.2019. године, једногласно је, донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Дејана Томашевића, адвоката Радивоја Ракића поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Крушевцу К 33/18 од 29.01.2019. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 201/19 од 19.03.2019. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крушевцу К 33/18 од 29.01.2019. године окривљени Дејан Томашевић оглашен је кривим због кривичног дела силовања из члана 178. став 1. КЗ за које је осуђен на казну затвора у трајању од десет година у коју му се урачунава време проведено у притвору од 10.10.2018. године до упућивања окривљеног у установу за издржавање казне. Према окривљеном је на основу члана 87. КЗ изречена мера безбедности одузимања предмета и то: мањег склапајућег вишефункционалног ножа са црвеним држачем дужине 11 цм и сечивом дужине 4 цм који су привремено одузети по потврди о привремено одузетим предметима ПС Ћићевац од 10.10.2018. године, док је оштећена АА упућена на парнични поступак ради остваривања имовинско правног захтева. Окривљени је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка у износу од 31.508,47 динара уплатом у буџетска средства Вишег јавног тужилаштва у Крушевцу и у износу од 3.196,00 динара, уплатом у буџетска средства суда, да на име паушала буџету суда плати износ од 6.000,00 динара, као и да оштећеној АА на име трошкова кривичног поступка плати износ од 48.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 201/19 од 19.03.2019. године одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Крушевцу и браниоца окривљеног Дејана Томашевића и пресуда Вишег суда у Крушевцу К 33/18 од 29.01.2019. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Дејана Томашевића, адвокат Радивоје Ракић због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. ств 2. тачка 1) ЗКП и због повреде закона из члана 447 ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је у смислу одредбе члана 490. ЗКП одржао седницу већа, о којој, сходно одредби члана 488. став 2. ЗКП није обавештавао Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Дејана Томашевића, адвоката Радивоја Ракића је неоснован.

Побијајући правноснажне пресуде због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног наводи да се на записницима о саслушању окривљеног, оштећене и осталих лица пред Вишим јавним тужиоцем пресуда не може заснивати, обзиром да претходно није донета наредба о спровођењу истраге, да су ова лица саслушана без сагласности судије за претходни поступак и без обавештавања браниоца о тим радњама.

Изнете наводе захтева, Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Наиме, тада осумњичени Дејан Томашевић након доношења решења о задржавању до 48 сати од стране МУП РС ПУ Крушевац ПС Ћићевац Ку 783/18, Лс 95/18 од 10.10.2018. године спроведен је надлежном јавном тужиоцу који га је поучио о правима и дужностима осумњиченог лица у смислу одредбе члана 68. став 1. и члана 69. ЗКП и дана 12.10.2018. године саслушао на записнику Кти 33/18 у присуству заменика тужиоца Срђана Живића, браниоца адвоката Радивоја Ракића и записничара Ивана Симића који сви присутни су упозорени да у смислу члана 235. став 1. ЗКП имају право да прочитају записник или да захтевају да им се записник прочита, након чега су изјавили да им је записник гласно диктиран, да на исти немају приговор и да не желе да им записник буде прочитан, као ни да га читају, након чега су записник без примедби потписали.

Следствено изнетом, а имајући у виду како околност да су осумњичени и његов бранилац предметни записник без примедби потписали, а како је то већ напред наведено,

те да је осумњичени упозорен о својим правима и дужностима осумњиченог лица, сходно одредби члана 68. став 1. и члана 69. ЗКП, те да је након обављеног полицијског хапшења (члан 291. ЗКП) спроведен јавном тужиоцу пред којим је и саслушан (члан 293. ЗКП), то је, по оцени Врховног касационог суда предметни записник сачињен у свему у складу са наведеним одредбама ЗКП и на истоме се пресуда може заснивати, јер у конкретном случају, а сходно наведеном, у конкретној процесној ситуацији за саслушање окривљеног пред Вишим јавним тужиоцем није потребно доношење наредбе о спровођењу истраге или давање сагласности судије за претходни поступак, а бранилац је, супротно наводу из захтева, очигледно обавештен о овом саслушању.

Поред тога, по оцени Врховног касационог суда, оштећена АА је пре саслушања пред Вишим јавним тужиоцем упозорена у смислу одредбе члана 50. ЗКП актом Кти 33/18 од 22.10.2018. године а на записнику о испитивању сведока Кти 33/18 од 22.10.2018. године упозорена је о својим правима из члана 95. став 1, 2. и 3. ЗКП, па како је иста, након што је упозорена да има право да прочита записник или да захтева да јој се записник прочита, изјавила да нема потребе да јој се записник чита, након чега је иста као и присутни бранилац, заменик јавног тужиоца Срђан Живић и записничар Иван Симић овај записник без примедби потписали, то се, на овом доказу пресуда може заснивати.

Врховни касациони суд се није упуштао у наводе браниоца окривљеног да се пресуде не могу заснивати и на саслушању осталих лица, обзиром да није навео на којим то записницима о саслушању и којих лица, као и због чега се пресуда не може заснивати, то је Врховни касациони суд правноснажну одлуку или поступак који је претходио њеном доношењу испитао у оквиру дела и правца побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости сходно одредби члана 489. ЗКП.

Наводима из захтева браниоца окривљеног да изведени докази не пружају поуздан основ за закључак да је окривљени извршио кривично дело у питању на начин представљен изреком правноснажне пресуде, по оцени Врховног касационог суда произилази да захтев подноси због чињеничног стања утврђеног првостепеном а потврђено другостепеном пресудом у погледу учешћа овог окривљеног у извршењу кривичног дела у питању.

Како погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП не представља дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости, то се Врховни касациони суд у ове наводе захтева није упуштао.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Зоран Таталовић, с.р.